Csudamadár

SZERVÁTÜLTETÉSBEN ÉRINTETT GYERMEKEKNEK, CSALÁDTAGJAIKNAK ÉS MINDEN ÉRDEKLŐDŐNEK

A TRANSZPLANTÁCIÓS ALAPÍTVÁNY LAPJA

TIZENNEGYEDIK ÉVFOLYAM, HARMADIK SZÁM, 2019. DECEMBER

1%

A szervátültetett gyermekekért!

Transzplantációs Alapítvány a Megújított Életekért

Adószám: 19667063-1-41

KÖSZÖNJÜK MINDEN ADÓFIZETŐNEK,

aki bizalmat szavazott alapítványunknak és 2018 évi adója **1 %-ával** bennünket ajándékozott meg.

Szinte a múlt évi felajánlással forintra azonos összeg került számlánkra a NAV-tól:

4,7 millió Ft

A teljes összeget a **MI IS NYARALUNK** táborra fordítjuk!

Csudamadár Tartalom

Trapi történet 4
Őszi Családi Hétvége 10
Elmaradt beszámoló a nyári táborról 17
Szervdonációs és Transzplantációs Világnap 19
Szülők szülőknek 30
Karácsonyi ünnepkör 32
Farsangolás 34
Jó hírek 36
Új életek 42
Mesék, versek 43
Luca receptje 47
Gyertek Tengelicre 48

TRANSZPLATÁN

Október 12-én a Szervdonáció és Transzplantáció Világnapján elindítottunk egy remélhetőleg hagyománnyá váló akciót. Létrehoztuk a XII. kerületi Gesztenyés-kertben a „TRANSZPARKOT", elültettük az első fát, a „Transzplatánt". A platán már az ókortól kezdve életszimbólum. Kósz szigete a modern orvostudomány atyjának szülőföldje. Hippokratész i.e. 460-ban született, őseit egészen Aszklépioszig vezette vissza, majd amikor a szigeten iskolát alapított, gyakorlatilag a tudományos orvoslás alapjait teremtette meg. De nemcsak róla híres a sziget, hanem keleti platánjairól is, amelyek állítólag a világ legidősebb, mintegy kétezer éves példányai, és amelyek közül a legöregebb fa roskadozó ágait ötven márványoszlop tartja.

Minden növényi ábrázolás közül az életfa, más néven világfa a legösszetettebb és legegyetemesebb jelentésű. Utal életre és halálra, az örök fejlődésre és növekedésre, a folytonos megújulásra.

Egy fa elültetése - a szervátültetéshez hasonlóan - az új élet és a kiteljesedés esélye. Ápoljuk a fánkat, a Transzparkot, az ÉLETÜNKET!

SzalamanovZsuzsa
a kuratórium elnöke

Már az első táborban látható volt Judit vízimádata

Judit csodálatos mellúszása

Bangkok 2007

Lovas Judit a legelső MI IS NYARALUNK tábor, azaz 2004 óta Alapítványunk „gyermeke”.

… és Lovas Judit „gyermekeink” közül az első, aki férjhez ment és gyermeket szült.

… és Lovas Juditról eddig még nem jelent meg „Trapi történet”, tehát éppen itt az ideje, hogy megismerjük történetét.

Kármán Irén újságíró barátunk vállalta az interjú készítését, de mivel nem ismerte előzetesen Juditot, nem is tudott arról írni, amiről Judit nem mesélt. Pedig ezek is nagyon érdekes és fontos, kiemelkedő élmények Judit életéből, de persze ma már egészen más dolgokat tart Judit fontosnak és élménynek.

Így én most kiegészíteném az alábbi történetet azzal, amiről Judit nem beszélt, pedig büszke lehetne rá!

Judit 2004-ben, az első táborban már szemmel láthatóan vízimádó volt. A tábori úszásoktatás elindította azon az úton, amit Gyurkó Szandi és Dózsa Dávid táborlakónk is követett, azaz elkezdett versenyszerűen úszni. 2006-ban Pécsett és 2008-ban Würzburgban már a Szervátültetettek és Művesekezeltek Európajátékán, 2007-ben Bangkokban és 2011-ben Göteborgban a Szervátültetettek Világjátékán versenyzett és számtalan érmet hozott haza. Göteborgban ünnepeltük a 18. születésnapját és akkor már sejtettük, hogy az edzést, versenyzést befejezi, mert halálosan szerelmes lett és más nem is igen érdekelte. De úgy tűnik, nem tévedett, mert ez a szerelme lett aztán a férje, majd gyermeke apja.

Gratulálok Judit! Sok boldogságot és egészséget kívánok!

Szalamanov Zsuzsa

Aranyérem Bangkokban

Igazi HAPPY END történet

Győrváriné Lovas Judit édesanyja, Lovasné Pletser Edit lezárta életüknek azt a nehéz időszakát, amikor gyermekéről, Juditról pár hónaposan kiderült, hogy gyógyíthatatlan beteg és maximum egy éves koráig élhet, a tudomány akkori állása szerint. 1993-at írtunk és a család egy egészségesnek tűnő kisbabát vitt haza a kórházból. Amikor az újszülött Judit köldökcsonkja leesett és nem akart a vérzés elállni, akkor derült ki, hogy nagy a baj. Edit még ma is akadozva beszél a történtekről, bár Judit már egy csodálatos unokával, a kis Imrével is megajándékozta őket, és minden szempontból szerencsésen alakult az élete. Ennek ellenére nehéz felidézni a történteket, főleg az 1994-es decemberi, hamburgi transzplantációt, amikor az élet-halál között lebegő, csont és bőr, teljesen besárgult kislányuk a szervátültetésre várt. Judit viszont nemcsak túlélte a gyógyíthatatlan epeút-atréziát, hanem pár hete boldog édesanya is lett. Emlékei pedig egyáltalán nincsenek a betegségről és a műtétekről, pedig a májtranszplantáció előtt kétszer itthon is megpróbálták megoperálni - sikertelenül.

Igazi nagy lagzi volt

Nászúton Robival

Örök hűséget esküdtek

Judit képei a közösségi oldalon mutatják, nagyon boldogok a férjével és a beszélgetésünkkor már négy hetes kisfiukkal, aki a terhesség 37. hetében, császármetszéssel született. Addigra a májtranszplantált édesanyának ugyanis romlottak a májfunkciós értékei és az orvosok jobbnak látták kiemelni a gyermeket az édesanya méhéből. A babatervezés is hasonlóan izgalmas volt, mert Judit az első epeút-atréziás,

Nászúton delfinnel

aki májtranszplantáltként babára vállalkozott Magyarországon. A gyógyszerét, ami ártalmas lehetett volna a magzatra, le kellett cserélni és fél évet várni, hogy kiürüljön a szervezetéből. Viszont fél év után sem akartak távozni a gyógyszermaradékok, ezért az orvos közölte, nem lehet addig babájuk, míg a szervezete ki nem ürül és a májfunkciós értékei jók nem lesznek. A fiatal pár, Judit és férje, Robi, kicsit elkeseredtek, de nem adták fel, hiszen Judit már csecsemőként is nagy küzdő volt. Akkor az életéért harcolt édesanyja elmondása szerint jókedvvel, élni akarással, most pedig egy új élet volt a cél, az, hogy házasságuk kiteljesedjen egy egészséges utóddal. A nem túl pozitív hírek után három héttel Judit terhes lett és varázsütésre minden értéke beállt szépen. A kisbabájuk 2019. október 9-én makkegészségesen, a Baross utcai I. Számú Női Klinikán Rigó professzor úr segítségével jött világra, 3390 grammal és 52 centiméterrel.

A kis Imre a nagymama életében a harmadik unoka, Juditon kívül van két idősebb fia, Tomi (34) és Peti (32), s az idősebb bátynak van már családja. Amikor Judit betegsége kiderült, semmit nem tudtak arról, hogy az epeutak miért nem voltak kifejlődve kisbabájuk szervezetében, mert a fiúk egészségesek voltak. Azt a tényt, hogy esetleg Juditot 1 éves korában elveszítsék, nem tudták feldolgozni és azt sem akarták elhinni, hogy gyógyíthatatlan beteg. Az itthoni két sikertelen műtét után mondták az édesanyának, hogy ugyan az ilyen kisgyerekek transzplantációja még nagyon gyerekcipőben jár – hiszen Judit 1994 decemberében csupán 17 hónapos volt - de próbálják meg Németországban. Így kerültek Hamburgba, ahol először Edit májából akartak egy darabot a kisbabája szervezetébe ültetni, de a máját nem találták alkalmasnak az élődonoros műtéthez, így – mivel az idő fogyott és Judit nagyon rossz állapotban volt – azonnal feltették egy olyan várólistára, amely Európán kívül is kutatta a lehetséges donorokat. Csodával határos módon találtak neki napokon belül egy hasonló korú donort, akire ma is hálával gondolnak, hiszen a kisgyermek pont akkor halt meg. A transzplantáció után nagyon gyorsan felépült és májfunkciós értékei is szépen alakultak. Sokan sokfélét mondtak Editnek az esetleges szövődményekről és negatív következményekről, de a fiatal anyuka karjaiban édesen szunyókáló kisbaba a bizonyíték: Judit az új májával tökéletes és teljes életet élhet.

Kármán Irén
újságíró

Babavárás

A pocak fölött látható a májtranszplantáció tipikus műtéti hege

Szeretettel köszöntünk, Győrvári Imre!

Megszületett Imi

Igazi cukorfalat...

Imi már lassan két hónapos

Őszi Családi hétvége

Csoportkép a parádi Park Hotel Erzsébet parkjában

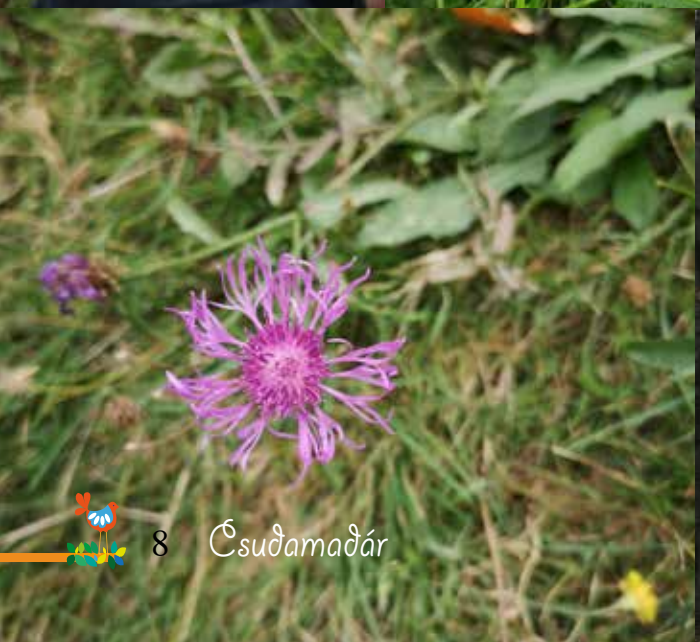

Családi hétvége

Gyülekező a Kékes-túra előtt

Remélem, nem kell sietnünk!

Levi ért elsőként a csúcsra

A legbátrabbak, akik a nagy túrát vállalták

A FENE VIGYE AZ UTOLSÓ NAPOKAT!

Ilyenkor már minden más...

A nap sugaraival cirógatva ébreszt és fülünkbe súgja, hogy indulnunk kell. A reggeli szellő is a búcsúzás illatát hozza, a Balaton hullámai pedig ritmusosan integetnek. Az ágy is hamarabb kidob magából (a csudába, de tényleg) jelzi, hogy itt az idő, valóban mennünk kell. OK, ha ez van, akkor nincs mit tenni, gyors pakolás, gyors reggeli, gyorsan eltelő délelőtt, gyors fürdés, gyorsan kihasznált utolsó órák, gyors ebéd és indulunk haza… és lelassul minden, kicsit megüresedik a lelkünk, pedig az eltelt egy hétben csordultig töltődtünk.

De újra fel kell venni a tempót, mint mindig, és hazafelé már azon jár az eszünk, hogy mikor találkozunk újra. Tudjuk, hogy ha csak egy rövidke napra is, de Mogyoródon hamarosan ismét látjuk egymást és megint lesz alkalmunk egy kis beszélgetésre. De sajnos ez is véget ér hamar, túlságosan hamar. Ahogy hazaindulunk, már tudjuk, hogy nem kell sokat várnunk, és egy egész hétvégét tölthetünk együtt.

Szóval mindig van egy „utolsó nap", de egy dolog miatt kell ez az „utolsó nap"! Mert ilyenkor már tudjuk, hogy nemsokára újra találkozunk és az „utolsó napon" már a következő találkozást tervezgetjük! Olyan jó, hogy mindig van mire várni!

Indulás előtt

Kékestetőn

Az Ilona vízesésnél a kis túrát választó csoport

Az őszi hétvége olyan, amire nagyon, de nagyon jó várni és készülni.

Eltelt egy hét a tanévből, szerencsére mindenki túlélte és végre elérkezett az idő, hogy elinduljunk Parádra a tanévkezdés „hosszadalmas és fárasztó" első hetét kipihenni. Útközben azon gondolkodtunk, hogy ki lesz ott, ki tud eljönni, kinek lehet más programja.

Bárhová is visz minket a mi Zsuzsánk, mindig olyan, mintha otthonról mennénk... haza.

Általában vannak új arcok is, de úgy gondolom, ebbe a társaságba, családba nem nehéz beilleszkedni.

A péntek délutáni érkezést követően egy kis játék és beszélgetés után (nyilván mi felnőttek játszottunk, a gyerekek pedig komolyabbnál komolyabb témákat feldolgozva beszélgettek) már készültünk is a vacsira. A szállodában nagyon jól főznek, kicsik-nagyok, ínyencek és a csak müzlit szeretők is mindig találnak valami fogukra valót. Tele hassal a nyári táborról készült videót újra nézni nagyon szórakoztató! Igazából ezt a nap bármely szakára ajánlom, akár evés előtt vagyunk, akár már jóllaktunk. Ezután „szigorúan", ámde kedvesen (csakis a mi érdekünkben) Zsuzsa nénink fellövi mindenkinek a pizsit, mert másnap túrázunk, és ne nyűgösködjön senki azért, mert keveset aludt. Idén 3 túralehetőségből választhattunk. Hosszú, ill. rövid túra és a Lendvai Anna Emléktúra. Minden elismerésem azoké, akik a hosszú túrát teljesítették, egyszer (ha nagy leszek… ja nem én, hanem a gyerekeim), mi is nekivágunk! De természetesen a rövid túrázók előtt is megemelem a kalapom!

Mi a Lendvai Anna Emléktúrát választottuk és „fölsiklottunk" a Kékes déli sípályáján Fefével, Anna férjével együtt. Nem volt könnyű „siklás" ez sem! Személy szerint én nagyon örülök, hogy részt vettünk ezen és jó volt látni, ahogy az emberek egymás után sorban érnek föl a tetőre és nagyon jó volt látni azt is, hogy Fefe újra teljesítette, amit az Ő Annája elkezdett, és nagyon sok ember szereti és támogatja ebben.

Nagy szerelem... vagy barátság

Lili az erdő mélyén

Luka doktor és Reusz professzor a nagy túrán

Mindenkire nagyon-nagyon büszke vagyok! Hadd ragadjam itt meg az alkalmat, hogy megdicsérjem az én Pupákomat, mert a mi CsubiLevink érkezett elsőnek a tetőre a transzplantáltak közül!!! Apukája elég gyors tempót diktált neki, de hihetetlen ügyesek voltak. Lucánkat se felejtsük ki, mert azon a lejtőn fölfelé, ahol mi felnőttek már örültünk, hogy visz még a lábunk és a felénél kifulladtunk, Lucának és az ő Gergőjének halaszthatatlanul fontos megbeszélni valójuk volt végig az úton! De megállás nélkül, ja és persze oda-vissza mozogtak. Nem tudom, minek kell előre szaladni fölfelé … és ha már előre szaladt, akkor minek jön vissza lefelé … hogy újra felmehessen. És ezt a túra közben többször!!! Irigylésre méltó teljesítmény ez is!

Ezért úgy gondolom, hogy délután megérdemelten pihenhetett mindenki a szobában, áztathatta magát a wellnessben, vagy hát ööö, hogy is mondjam dobálhatta, lökdöshette a többieket a vízbe az élménymedencében. Nyilván megint a felnőttekről beszélek… gyerekek nem csinálnak ilyet. Dehogyis. Szerintem ekkora létszám még nem volt egyszerre abban az élménymedencében

Lucus a tetőn

Haverok az Ilona vízesésnél

A legkisebbek is eljutottak a vízeséshez

és valószínűleg ennyi víz sem a medence körül! De jó volt nézni őket, mert az látszott, hogy vigyáznak is közben egymásra és felhőtlenül jól érzik magukat.

Aztán a fürdés után készülődtünk a vacsorára, és már megint jött az ismerős: éhes vagyok! Van „itthon" valami rágcsa, mert nem bírom ki a vacsiig! – című epizód. Igen, jól gondoljátok, ezt is legtöbbször a férjemtől szoktam hallani! Persze nyilván a 15-20 perc már végeláthatatlanul

Az Ilona vízesés

A nagy túrát vállalók a Kékestetőn megpihentek, majd további 10 km-t mentek

A csúcsról lefelé már jól jött a dzseki

Anya és fia (szívtranszplantált) az Ilona vízesésnél

hosszú és egyértelmű, hogy tömjük tele magunkat ropival, chipsszel, ami van a táskában. Naná, hogy megint csakis mi felnőttek, ááá, a gyerekek nem is szeretik a rágcsát, és soha nem éheznek meg rendes evés előtt!

Vacsora után megint pizsifellövés és egy kiadós alvás…. Ja, NEM!!! A bowlingpálya. a billiárd- és csocsó asztalok, a bár és a zenész, valahogy csalogatnak, és azt érzékeltetik, hogy nem lesz itt alvás. Legalábbis este 8-kor még nem! Meg még 9-kor sem, sőt… na jó, nem számolok egyesével, szóval kb. éjfél - 1 óráig még biztosan nem. Aztán lassacskán mindenki kezdi érezni a túrák, a vacsora és a finom borok hatását, és apránként elcsendesedik a szálloda.

Végül megint itt egy utolsó nap, a gyors pakolással, gyors reggelivel, de ez most azért nem zárul le olyan gyorsan, mert a mi örökmozgó Zsuzsa nénink mindig kitalál valamit az utolsó napra is!

Az Ilona vízesés sajnos most nem volt igazán bővizű

Pénteken még igazi strandidő volt

A libegőzés egy tuti program, pláne ha valaki térizonyos és fél a magasban! „Annak kifejezettem ajánlom!" Én az vagyok, eléggé …, de persze kíváncsi is, úgyhogy Lucám apró kezeit szorítva felszálltam! Ültem már libegőn, de huhhh, ez azért magas volt! Viszont gyönyörű és egy

Lucival libegünk

idő után már nem is volt olyan ijesztő. (Ez kb a visszaút utolsó métereire volt jellemző!) Na jó, nem, mert tényleg csudijó program volt.

Mindent összevetve ismét egy fárasztó, de élménydús és csodás hétvégét kaptunk.

Köszönjük, Transzplantációs Alapítvány és nem lehet elégszer megköszönni, hogy Te vagy nekünk ZSUZSA NÉNI!!!

u.i.: Azért hétfőn ébredés után a combomat egyáltalán csak megmozdítani is erős kihívás volt …. régen éreztem ilyet! Viszont jó hír, hogy valahol még vannak izmaim, mert tudnak fájni!!! De nagyoooon!

Jó ..., szerintem a hosszú túra még várat magára!

Csubákné Bajnok Heni

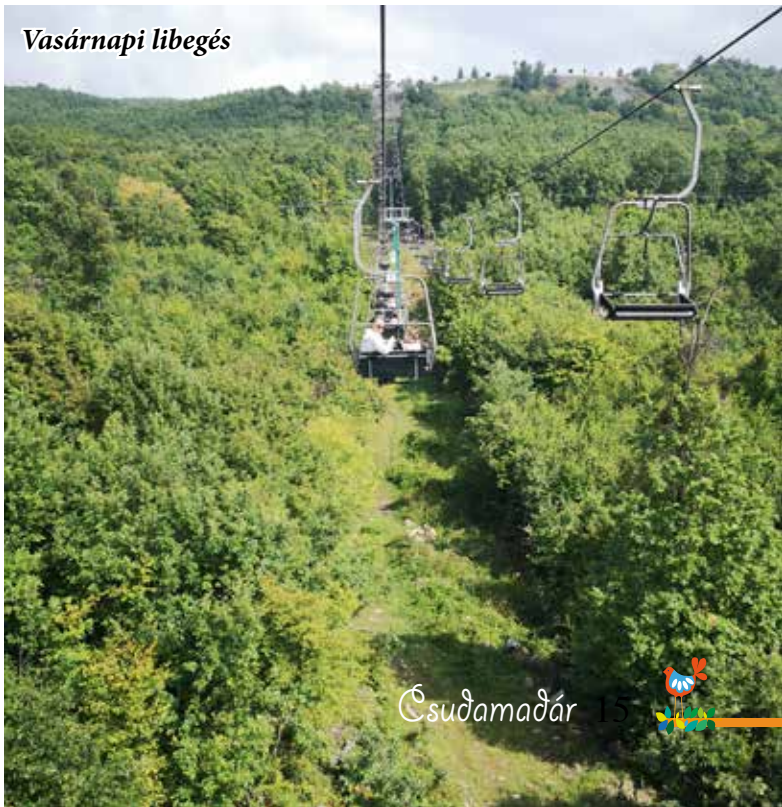

Vasárnapi libegés

Utószó
az Őszi Családi Hétvégéhez

Szalamanov Zsuzsa két tüdőtranszplantált (Tóth Fefe és Kovács-Hanka Eszter) társaságában a csúcson

A véletlen…, vagy talán nem is egészen az, úgy hozta, hogy az idei Őszi Családi Hétvégével egy időben szervezte Tóth Fefe (Lendvai Anna, kétszeresen tüdőtranszplantált csodálatos ember özvegye) a CSAK LEVEGŐT – Kékestúrát, ami az Anna által megálmodott és 2016-ban magvalósult túrát ismételte meg, nagy bánatunkra Anna nélkül.

Fefével már hónapokkal előtte beszéltem és említettem neki, hogy a mi szokásos őszi családi hétvégénk szeptember 7-9. között lesz, és ha ebben az időben lesz a túra, ránk számíthat, mi biztosan sokan ott leszünk. Így is lett, és a szerencse is velünk volt, mert a beharangozott eső csak a túráról visszafelé kapott el bennünket. A mi kis csapatunk – a trapi gyerekek és szüleik, valamint trapi felnőttek – ismét teljesítették Anna álmát, aki nekivágott, mindenki gond nélkül feljutott a Kékestetőre és lihegve, de boldogan állapítottuk meg, hogy ezt is sikerült teljesítenünk! Élünk és nem is akárhogyan!

A Kékes Déli sípályáján közelítettük meg a csúcsot

Szalamanov Zsuzsa,
25 éve vesetranszplantált
a kuratórium elnöke

Akik a csúcsra értek

Szomorú, de ez a valóság:
az Őszi Családi Hétvége megrendezését idén SENKI nem támogatta!

Lujzi

Egy elmaradt beszámoló a MI IS NYARALUNK TÁBORról

Adél élvezi a bobozást

Hosszú időbe telt, míg eljutottunk a táborba. Adél egy sikeres májtranszplantáció után, szinte makkegészségesen esett át egy súlyos agysérülésen. Két éves volt, amikor egyik óráról a másikra kómába esett, súlyosan halmozottan sérült kislánnyá vált. Akkor a transzplantációs tábor fényévekre került tőlünk. Azóta eltelt öt év. Adél tud nevetni, tudja élvezni az életét, és öröm vele a közös időtöltés. Persze a feladat tengernyi, de már vettem a bátorságot felkerekedni a csipetcsapattal. Négyen jelentkeztünk, én - Petra - és a három kisgyermek: Adél (7), Palkó (6), Lujzi (5). Illetve csatlakozott hozzánk egy-egy napon Béla, a lovagom is, aki rengeteget segített a gyerekek terelgetésében is.

Egy nap késésünkbe telt, míg összszeszedelőcködtünk és végre eljutottunk a helyszínre. Nagy nyitottsággal és szeretettel fogadtak. Szinte senkit sem ismertünk, egy-két ismerős arc volt csak, mégis azonnal otthon érezhettük magunkat. Nagyon kedvesek voltak a segítők, a szervezők, a táborlakók és a szálloda dolgozói is. Kicsit kilógtunk a sorból, mert rajtunk kívül nem volt súlyosan halmozottan sérült gyermek, illetve nem volt három gyermekkel egyedül küszködő anyuka sem. A legtöbben egész családdal jöttek, egészségesen szaladgáló gyerekekkel. De kezdek hozzászokni lassan ehhez a különcséghez. Úgy éreztem, kilógok, de a sorsközösség utat nyit a tágabb elfogadásnak. Köszönöm ezúton is.

Palkó

Nagyon meglepett, hogy milyen alaposan végig van gondolva, hogy milyen programok, elfoglaltságok tölthetnék ki a napokat. Nagyon szerették a gyerekek a kézműves foglalkozást, a bobozást, motorozást, uszodázást, balcsizást és a játékos fellépéseket. Örömmel mentek játszani a segítőkkel. Nagyon szerettem, hogy a felnőtteknek külön programok vannak, hogy van tánctanítás. Jajdejóvolt! Szerettem a felnőttek csoportos beszélgetését is. Jó volt megismerkedni a különböző emberekkel, életutakkal. Hihetetlen bőkezűségnek éreztem mindent, ami ott körbe vesz minket és azt, hogy ez milyen szépen fel van építve a háttérből. Sérült, transzplantált gyermeket és két picurka testvérét nevelve hatványozottan megtapasztaltam, micsoda erő kell ahhoz, hogy komplex szituációban ilyen gördülékenyen, oldottan, természetesen, magától értetődően és pontosan legyen minden egy csapásra tálcán kínálva. Erről jut eszembe, kicsit sajnáltam, hogy nem tudjuk megenni azt a rengeteg finom ételt, ami mind nekünk van szánva. Nem tudom, lehetne-e erre kevésbé pazar megoldást keresni. Érdekes volt, hogy milyen sok közösségi program volt megszervezve, kimittud-ok, csoportos feladatok, ahol kirajzolódtak a különböző emberi karakterek. Jólesett esténként nem a napi rutintól zuhanni fáradtan az ágyba, hanem a sok élmény és különleges program hatásától.

Petra, az édesanya

Köszönjük szépen, mindenképpen megyünk, ha tudunk legközelebb is. A Jóisten áldja meg azokat, akik ezt működtetik!

Petra, Adél, Palkó, Lujzi és Béla

SZERVDONÁCIÓS ÉS TRANSZPLANTÁCIÓS VILÁGNAP

Dr. Matusovits Andrea, a rendezvény védnöke Dr. Csisztu Zsuzsával, a rendezvény háziasszonyával

Dr. Hargitay András sokszoros világ- és európabajnok, olimpikon

Ismét együtt a MOM Sportközpontban

■ Van olyan esemény, amin részt venni jóval többet ad az ember lelkének és a szívének, mint amire számít! Nos, ilyen a Trapi Sportnap. Azaz hivatalos és nemes elnevezése szerint a Szervdonációs és Transzplantációs Európa- és Világnap. Szalamanov Zsuzsa elnökasszony, aki számomra egy igazi példakép - és nagy büszkeséggel tölt el, hogy barátnőmnek mondhatom - elképesztő energiákat fektet kollégáival a küldetésükbe, ennek köszönhetően tegnap is csodás napunk volt!

■ A MOM Sportban remek körülmények között került megrendezésre az esemény. Először - Csisztu Zsuzsa kommentálásával - a medencében és az örömben úsztak az olimpikon úszók a transzplantált sportolókkal és orvosaikkal a vegyesen összeállított váltókban. Idén is kiemelkedett a Városmajori Szív- és Érsebészeti Klinika orvoscsapata, akik nemcsak úsztak, hanem focisztak is, de képviseltette magát Reusz professzorral a SE I. sz. Gyermekklinika és Dr. Máthé Zsolttal az SE Transzplantációs és Sebészeti Klinika, valamint eljött Szegedről a híres sebész-triatlonos és maratonfutó, Rokszin doktor is. A bemelegítést idén nagy megtiszteltetésünkre Dr. Hargitay András olimpikon, sokszoros Európa- és világbajnok

A trapik csapata

A dokik csapata

SZERVDONÁCIÓS ÉS TRANSZPLANTÁCIÓS VILÁGNAP

Mindenki együtt

Dominik átveszi a legjobb játékosnak járó tortát Házi Dömétől

tartotta. Az éremosztás után következett a Bicskei Kupa, mellyel évről-évre Bicskei Bertalan emléke és munkássága előtt tisztelgünk.

■ Idén az eddigieknél is nívósabb csapatot sikerült szerveznünk. Lipcsei Péter, Mészöly Géza, Telek András, Mátyus János, Wukovics László, Keresztúri András, Dr. Borbély Zoltán, Dr. Gudra Tamás, Horváth László, Házi Döme és Wukovics-Páncsics Deján alkották az MLSZ válogatottat.

■ A két szakmai igazgató, akik instrukcióikkal és tudásukkal, olykor könnyes nevetést okozó beszólásaikkal az aranyéremhez segítették a legendákat, igazi nagyágyúk! Ladinszky Attila és Détári Lajos!

■ Ők mind első szóra mondtak igent és emelték az esemény fényét!

■ Továbbá a remek mérkőzések, a nagy gólok és a kiváló hangulat tették nagyszerűvé az élményt. A torna legjobb játékosa Varga Dominik lett, aki maga is transzplantált (vese+máj) nagyfiú. Ő is teljes életet élhet, melynek fontos része a sport. Egy óriási focis tortát kapott, amelyért köszönet illeti Házi

Dominik hatodik éve Dr. Borbély Zoltán nyakában fejezi be a játékot

SZERVDONÁCIÓS ÉS TRANSZPLANTÁCIÓS VILÁGNAP

A profik

Transzplantált világbajnokok olimpikonnal egy csapatban

Dömét, a The Sweet tulajdonosát. Az Orvosok lettek az ezüstérmesek és idén a Trapik nyakában csillogott a bronz. Köszönjük, hogy ott lehettünk és most is úgy búcsúzom, mint mindig: Jövőre mindenkivel ugyanitt!

Orvosok és olimpikonok

SZERVDONÁCIÓS ÉS TRANSZPLANTÁCIÓS VILÁGNAP

Köszönet az egykori, ám a mai napig legendás futballsztároknak

Köszönjük:

- Minden transzplantált sportolónak, családjuknak, orvosaiknak
- Szalamanov Zsuzsának és munkatársainak
- A Mom Sportnak - Ildikó, Lajos és Gyuri. Szuper volt a sátor!
- The Sweet - Házi Döme
- Az MLSZ-nek és a pályára lépő legendáknak

Jó egészséget Mindenkinek!
Wukovics-Páncsics Dianna
Tűsarok és Stopli blogger

Néhány éve ért először a megtiszteltetés, hogy az MLSZ válogatott tagjaként részt vehettem a Transzplantációs Sportnapon. Eleinte nem tudtam, hogyan is kell viselkedni, hiszen az itt megjelentek nagy számban komoly egészségügyi beavatkozás előtt vagy után vannak, de aztán ráéreztem, itt mindenki igazi sportember! Öröm velük pályára lépni, játszani és együtt lenni! Remélem, még soksok évig sportolhatunk a Trapikkal! Mindenkinek jó egészséget kívánok!

Wukovics-Páncsics Deján

Wukovics-Páncsics Dia Lipcsei Péterrel

SZERVDONÁCIÓS ÉS TRANSZPLANTÁCIÓS VILÁGNAP

Köszönjük!

2007 óta először fordult elő, hogy SENKI nem támogatta a világnapi rendezvényt anyagilag, viszont sokan támogatták együttműködéssel, önkéntes munkával.

Szóljon a köszönet az alábbiakban felsorolt szervezeteknek, cégnek, személyeknek:

Magyar Szervátültetettek Szövetsége • OVSZ Szervkoordinációs Iroda • Astellas Pharma Kft. • Gyurkó Alexandra • Hasznos Szabina • Rózsa Petra • Mihályi Norbert • Barna Lajos • Fellner Márta • Vinczéné Lilla • Nagy Antal • Vincze Balázs • a Tóth Aladár Zeneiskola növendékei • Váradi László zongoraművészl • Wukovics-Páncsics Dianna - Tűsarok és Stopli blogger

Regisztráció a sportdélelőttön

Márti és Tóni

Regisztrációt végző szervkoordinátorok

Mihályi Norbert segítőjével, gyermekével

Hosztesz lányok: Szandi, Petra, Szabina

SZERVDONÁCIÓS ÉS TRANSZPLANTÁCIÓS VILÁGNAP

PRO VITA

Életet adni az egyik legcsodálatosabb dolog a világon

Október 12-én minden évben megemlékezünk az ismeretlen donorokról, akik életüket vesztették, de ezen tragikus esemény következtében ugyanakkor életet is adtak. Együttérzéssel és tisztelettel gondolunk azokra a családtagokra, akik elvesztették szeretteiket. Elmondhatatlan fájdalom érte őket, a gyász sosem múlik el, mégis egy kicsit közelebb érezhetik magukat az elveszített személyhez. Tudják, hogy valahol van valaki, akiben tovább él annak egy darabkája.

SZERVDONÁCIÓS ÉS TRANSZPLANTÁCIÓS VILÁGNAP

Bence és Cintike - vesét kaptak, hálásak

A Hősök terén Melinda köszönetet mond más száz ember előtt édesanyjának

Ezen a napon köszöntjük az élődonorokat is, akik egyik veséjükkel vagy májuk egy részével segítettek egy rokonnak, barátnak vagy ismerősnek. Hálával gondolunk az egészségügyi dolgozókra, akik nap mint nap küzdenek a betegek megmentéséért.

Pro Vita díjasok

Kívülállóként is megható, ahogy az emberek az életeket jelképező fáklyákkal felvonulnak a sötét utcákon. A sors úgy hozta, hogy az idei Szervdonációs és Transzplantációs Világnapon donorként lehettem jelen, a férjemnek adtam az egyik vesémet.

A Vajdahunyadvárban tartott rendezvényen adták át a donoroknak az élet mentéséért járó Pro Vita díjat, amelynek gyakorlata Szalamanov Zsuzsa - a Transzplantációs Alapítvány a Megújított Életekért elnökének - kezdeményezésére indult el, aki maga is 25 éve vese-transzplantált. Gyönyörű környezetben, csodálatos, megható emberi sorsok bontakoztak ki. Könnyeztünk másokért, könnyeztünk magunkért. Visszatekintve a nem is oly rég zajló küzdelemre az életben maradásért, a fájdalomra, aggódásra, reményre, és végül azokra a felemelő pillanatokra, amelyek a gyógyulást hozták. Érzelmek kavarogtak és vegyültek el a komolyzenei dallamokkal az emberek agyában. Mindenki túl volt már a harcon, végre mosolyoghatott, és megnyugodva gondolhatott arra, hogy: SIKERÜLT!

Pro Vita díjátadás 13. alkalommal

SZERVDONÁCIÓS ÉS TRANSZPLANTÁCIÓS VILÁGNAP

Dr. Sebestyén Beatrix, az EMMI Egészségpolitikai Főosztály vezetője

Berente Judit, a Magyar Szervátültetettek Szövetségének elnöke

Dr. Mihály Sándor, az OVSZ Szervkoordinációs Igazgatóság vezetője

Prof. Dr. Kóbori László, a SE Transzplantációs és Sebészeti Klinika igazgatója

Végtelen boldogság

A világító fáklyák fényei mind-mind egy emberéletet, egy harcot, győzelmet jelképezve imbolyogva kígyóztak a műsor befejeztével a Hősök tere felé, amelyet erre az alkalomra teljesen zöld fénybe öltöztettek. A néma menetet kíváncsi tekintetek követték. A téren egy nagy csoportban összegyűlve folytatódott a megemlékezés. Berente Judit, a Magyar Szervátültetettek Szövetségének elnöke mondott beszédet, és az élődonorokat, valamint az elhunyt donorok hozzátartozóit kihívta a tömeg elé. Ott álltunk némán egy csoportban, és emlékeztünk az életmentés perceire, ki-ki a maga történetére. A transzplantációt megelőző küzdelmekre, és arra, ahogy betoltak minket a műtétre, miközben gondolatunk azon járt, vajon mit hoz majd az ébredés. Az agyunkban ez zakatolt, és reménykedtünk benne, hogy EGY ÚJ ÉLETET. A megemlékezés legcsodálatosabb és legemberibb pillanatai azok voltak, amikor a transzplantált és gyógyult betegek donorjaiknak mondtak köszönetet. Az ismeret-

Anikó - Melinda édesanyja - a Pro Vita oklevéllel

SZERVDONÁCIÓS ÉS TRANSZPLANTÁCIÓS VILÁGNAP

Élődonoros párok boldogan, büszkén

Aki adta és aki kapta a vesét

len donoroknak ismeretlenül. Megköszönve nekik az új élet lehetőségét, tisztelettel adózva emléküknek. Az élődonoroknak, akik önzetlenül segítettek másokon, hogy megmentsék az életüket. Egy kislány is volt a felszólalók között, aki édesanyjának mondott köszönetet. Könnyeztünk.

Elindult a fáklyás séta

SZERVDONÁCIÓS ÉS TRANSZPLANTÁCIÓS VILÁGNAP

Gyermekek-felnőttek egyaránt meghatódva...

Talán egy felszólaló transzplantált foglalta össze a legszemléletesebben a gyógyulással járó változást. Megköszönte ismeretlen, halott donorjának az életet adó szervet, valamint a következőket mondta:

„Ha valaki kiabál velem, már nem aggódom. Örülök a nehézségeknek, amit az élet ad. Örülök mindennek, ami körülvesz. A pornak, amit visz a szél az utcán, még a szemétnek és a kosznak is. MERT LÁTHATOM, MERT ÉLHETEK."

Éles Anett,
édesanya, feleség és Pro Vita díjas

A nagy hírű Tóth Aladár Zeneiskola tehetséges kis növendéke

Váradi László Prima díjas zongoraművész

Angyalok

Szülők - szülőknek/BERCZELI ILDIKÓ ROVATA

A Karácsony közeledtével egyre fokozódik az izgalom szeretteink megajándékozásával kapcsolatban. A fenyőillat, a várakozás belső izgatottságot, boldogságot okoz nekünk, embereknek. Számba vesszük, hogy kinek szeretnénk örömet szerezni és talán letisztul az is, hogy ki fontos igazán. Sajnos vannak, akik nem lehetnek közöttünk szenteste napján. Rájuk emlékeznék most ezzel az írással.

▲ Mert mindegyikünknek vannak olyan szeretteink, akiket a karácsonyfa mellett már nem tudunk átölelni. Gyermekkoromban gyakran hallottam - talán vigasztalásként -, hogy a csillagok azért is olyan fényesek, mert szeretteink lelke ott világít bennük.

Én úgy képzelem, hogy a lelkek, miután megtették, amire hivatottak voltak, felszállnak egy jobb, szebb világba.

Ott fent aztán újra boldogan ölelhetik azokat az angyalokat, akiket földi életük során nagyon szerettek.

▲ Dédnagymama magas, hajlott hátú asszony volt. Fehér, hosszú haját kontyba fogva hordta. Egy augusztusi éjjel én voltam az ő kis vendége. Valamiért nyugtalan voltam, de ő odaült mellém az ágyra és elkezdett mesélni. A mesére nem emlékszem, csak arra a varázslatra, ami körülvette. Az ablakon beszűrődő lámpafényben ugyanis láthattam csillogó, fehér haját. Az ősz, hófehér tincsek rendezetten hullottak törékeny vállára.

Csontfésűvel fésülte, majd egyetlen határozott mozdulattal feltűzte és megsimogatott. Aludjál, lelkem.

Másnap megterített nekem az étkezőben, a falat szarvas-, őzagancsok borították és hosszú asztalát zöld, vastag asztalterítő díszítette, rajta óriási gyertyatartó, színes üveg, cukrosdoboz. Urizálás, ez jut most eszembe felnőttként. Persze gyermekként nagy élmény volt az öreg hölgy otthonában lenni. Reggelizés után epret szedtünk, amely fehér volt és nagyon finom! Az óriási eperfa a mai napig előttem van, ahogy dédnagymama is, akinek talán erős jelleméből én is örököltem.

96 éves korában veszítettük el.

A gyertya őérte is ég szenteste napján.

▲ Egy másik gyertya, amely tündöklőbb és fájóbb, a nagymamáért ég. Az igazi nagymamáért, akinek kamrája dugig volt befőttel, lekvárral, zöldséggel és minden finomsággal. Akinek kertje számomra csoda volt. Minden látogatásunkkor megmutatta kincseit, amivel nem lehetett betelni. Mintha minden növénynek lelke lett volna, úgy gondozta, ápolta őket. Nehéz fakapu takarta el a sok szépséget, a roskadó szőlőtőkéket, a vidám mákgubókat és a sokféle gyümölcsöt, amelyek szezon végén befőttesüvegben, dézsában, vagy csak egyszerűen a fagyasztóban végezték.

Sok kedves élményt éltem meg vele gyerekkoromban.

Különösen jól emlékszem egy téli reggelre, amikor is arra ébredtünk a húgommal, hogy pattog a tűz a kályhában. A tűz vidáman nyaldosta a fahasábokat, amelyek izzóan világították be a kis szobát a kályhaajtó résein keresztül. Mi a dunna alatt figyeltük, ahogy mama készítette a reggelit, a finom macikakaót és a bundáskenyeret. A forró levegő felmelegítette a kályha tetejét, amelyen a teáskanna fütyült vidáman, mintha csak azt mondaná: jó reggelt, jó reggelt!

Aznap a bojlerba is befűtött mama, a kádat teleengedve vízzel és hagyta, hogy pancsoljunk, közben boldogan nevetett. Nagyon szeretett minket.

Aktív asszony volt és nagyon jószívű. Az ő szeretetnyelve az adakozás volt. Sose jött üres kézzel hozzánk. Csíkos, egyszerű szatyrában mindig lapult valami édesség nekünk, gyerekeknek. Újságpapírba csomagolva kerti zöldség, sóska, száraztészta. Idős korában is segített az embereknek, amiért volt, hogy csak apróságokat kapott. De neki a segítségnyújtás előrébbvaló volt, mint a fizetség. Sajnos már nem hallhatjuk, ahogy ízesen beszél a régmúlt időkről, nem kóstolhatjuk a kalácsait és átölelni se tudjuk őt. Hiszen szépen, csendben elaludt. A jó Isten így jutalmazta jóságát.

Van még egy kis lélek, akit magamban csak Angyalkának hívok. Kicsiny lelke olyan fiatal volt még, amikor elragadta a halál. Kicsi csoda volt ő, aki azért született le a földi életre, hogy segítsen.

Nehéz ezt elfogadni, hiszen egy kisgyermeknek halála kellett, hogy a gyermekem élhessen.

Azt hiszem, bennünk, transzplantáltakban sok gondolat cikázik a donorunkkal kapcsolatban. Én hiszem, hogy ők mindig velünk vannak, nemcsak ott mélyen, az agyunk egy zugában, hanem a lelkünkben is.

Én hiszek abban, hogy életünk nehéz pillanataiban ott ülnek mellettünk, vigyázzák életünket.

▲ A Karácsony meghitt, csodaváró ünnep, hát hagyjuk kicsit magunk mögött az anyagias, rohanó világot és hagyjuk magunkat elvarázsolni!

Szép ünnepet kívánok!
Szeretettel : Ildikó

Kedves szülőtársaim!

A korábbi években már írtam a családtámogatási formákról, azonban tapasztaltuk, hogy igény támadt feleleveníteni azokat a támogatási lehetőségeket, amelyek 18 év felett járnak, járhatnak.

Az **iskoláztatási támogatás** a tankötelessé válás évének november 1-jétől a tankötelezettség teljes időtartamára, valamint a tankötelezettség megszűnését követően köznevelési intézményben tanulmányokat folytató gyermekre tekintettel **annak a tanévnek az utolsó napjáig jár, amelyben a gyermek a 20. életévét, sajátos nevelési igényű gyermek esetén a 23. életévét betölti.**

A köznevelési törvény szerint **sajátos nevelési igényű gyermek, tanuló**: az a különleges bánásmódot igénylő gyermek, tanuló, aki a szakértői bizottság szakértői véleménye alapján: mozgásszervi, érzékszervi (látási, hallási), értelmi vagy beszédfogyatékos, több fogyatékosság együttes előfordulása esetén halmozottan fogyatékos, autizmus spektrum zavarral vagy egyéb pszichés fejlődési zavarral küzd.

A **tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos** gyermekre tekintettel vagy személy részére járó magasabb összegű családi pótlék annak a hónapnak a végéig jár, ameddig a betegség, súlyos fogyatékosság fennállását - a külön jogszabályban előírtak szerint - igazolták.

A 18. életévét betöltött, köznevelési intézményben tanulmányokat folytató beteg gyermek után, ha az ügyfél a gyermek tizennyolcadik életévének betöltéséig magasabb összegű iskoláztatási támogatásban részesült, akkor továbbra is jogosult a magasabb összegű iskoláztatási támogatásra mindaddig, amíg a gyermek köznevelési intézményben tanul, de legfeljebb annak a tanévnek a végéig, amelyben a 20. életévét - sajátos nevelési igényű tanuló esetén - a 23. életévét betölti.

Saját jogán az az ügyfél kérelmezheti a **nevelési ellátást**, aki a 18. életévét betöltötte, tartósan beteg, illetve súlyosan fogyatékos és iskoláztatási támogatásra való jogosultsága megszűnt.

Ki minősül tartósan beteg, súlyosan fogyatékos személynek?

b) az a tizennyolc évesnél idősebb személy, aki tizennyolcadik életévének betöltése előtt munkaképességét legalább 67 %-ban elvesztette, illetve legalább **50 %-os** mértékű egészségkárosodást szenvedett, és ez az állapot egy éve tart, vagy előreláthatólag legalább egy évig fennáll. Ezen feltételek fennállását első fokon a kormányhivatal rehabilitációs szakértői szerve, másodfokon a másodfokú orvosszakértői bizottság vizsgálja és igazolja, amelyről szakvéleményt ad ki.

Rokkantsági járadékra jogosultságot is az orvosszakértői bizottság állapít meg, ha az egészségkárosodás meghaladja a 70%-ot.

MÁK kártya (utazási) a magasabb családi pótlékra és a nevelési ellátásra jogosultaknak is jár.

Kitöltendő nyomtatványok, és bővebben a törvény ezen a linken található:

https://cst.tcs.allamkincstar.gov.hu/ellátások/családipótlék.html

Ha kérdéseitek van, forduljatok hozzám bizalommal a **martafellner@gmail.com** címen.

Fellner Márta
az alapítvány kurátora

Karácsonyi ünnepkör

A téli hagyományok java a karácsonyi ünnepkörhöz kapcsolódik, mely advent első vasárnapjától vízkeresztig tart. A karácsonyi készülődés és ünneplés időszakára nagyon sok ünnep esik, melyek egy része nem kapcsolódik a karácsonyhoz. A jelentősebb ünnepek között van András napja, Borbála napja, Mikulás, avagy Télapó ünnepe, Luca napja, szenteste, karácsony, aprószentek ünnepe, szilveszter és újév, végül a vízkereszt. A karácsony a húsvét mellett az egyházi év egyik nagy ünnepkörének számít, amely Jézus születését, a megtestesülés misztériumát ünnepli. Két legfőbb ünnepe a karácsony és a vízkereszt. A második vatikáni zsinaton hozott döntés értelmében 1969 óta advent első vasárnapjától a vízkereszt utáni első évközi vasárnapig tart.

Advent

A karácsonyi előkészület négyhetes időszaka, az egyházi év kezdete advent, amely Szent András napjához (november 30.) közel eső vasárnappal kezdődik. Az advent szó jelentése „eljövetel". A latin „adventus Domini" kifejezésből származik, ami annyit tesz: „az Úr eljövetele". Régebben egyes vidékeken „kisböjtnek" nevezték ezt az időszakot.

Ma az advent jellegzetes jelképévé vált az adventi koszorú, mely fenyőből, örökzöldből és négy gyertyából készül. Advent négy vasárnapján szokás meggyújtani egy-egy újabb gyertyát.

Luca – nap

December 13-a, Szent Lúcia vagy Luca ünnepe hagyományokban a leggazdagabb. Ezek eredete valószínűleg az, hogy a Gergely-naptár bevezetésekor jó ideje ez a nap volt az év legrövidebb napja, a téli napforduló kezdete, ezért ez a nap tele van az elkövetkezendő esztendőre vonatkozó hiedelmekkel és jóslásokkal. A legenda szerint Szent Luca egy boszorkányszerű nőalak, így ezen a gonoszjáró napon különösen a boszorkányok rontása ellen kellett védekezni. Ekkor készült a lucaszéke, és ezen a napon tilos volt fonni, sütni, mosni is. Ezen a napon kezdték el csíráztatni a Luca-búzát, amellyel a következő év termését próbálták megjósolni.

Karácsony

A 4. század óta Krisztus születésének napjaként ünneplik. Magyarországon a katolikus keresztények számára Jézus születése napjának fénypontja a karácsonyi szent misén való részvétel. (24.-én éjfélkor)

A karácsonyi asztalra helyezett ételek a néphit szerint a család tagjainak az egészségét biztosították. Minden ételnek megvolt a maga jelentősége. A méztől édesek, a borstól erősek, a fokhagymától egészségesek lesznek, a szentelt ostya pedig a lelki megtisztulást segíti.

Karácsonykor ma már elmaradhatatlan jelkép a karácsonyfa állítása, melynek előzménye a termékenységet, örök életet, fejlődést, növekedést jelképező életfa, termőág. Újabb karácsonyi szokás a karácsonyi ajándékozás is. Ajándékot régen a kántálók, betlehemezők kaptak a házról-házra járó ünnepköszöntő szokások során. Ma szeretteinket, főleg a gyermekeket köszöntjük meg vele.

A karácsonyi ünnepkör egyik legnépszerűbb misztériumjátéka a betlehemezés. A betlehemezés fő kelléke a jászol, benne a Szent Család, valamint angyalok, állatfigurák. Mindez utalás Jézus születésének körülményeire. Az elmúlt évtizedben újjáéledt a betlehemezés, de ma már többnyire nem házról-házra járó szokásként, hanem templomokban, iskolákban, közterekben állítják fel a betlehemi jelenetet.

Az ünnepet nem csak keresztények tartják: december 25-e minden embernek az öröm és békesség, a család és gyermekség, az otthon és szülőföld, a szeretet és a másokkal való törődés ünnepe.

Vízkereszt

A karácsonyi ünnepkör zárónapja. Az egyik legrégibb egyházi ünnep. Jézus Krisztus megjelenésének, kinyilvánulásának három eseményét ünneplik:

- a napkeleti bölcsek vagy a hagyomány szerint háromkirályok (Gáspár, Menyhért, Boldizsár) látogatását a gyermek Jézusnál,
- Jézus megkeresztelését a Jordán folyóban,
- az általa véghezvitt első csodát a kánai menyegzőn (a víz borrá változtatását)

Jézus megkeresztelésének emlékére a katolikus templomokban vizet szentelnek s ebből a hívek hazavihetnek valamennyit (házszentelés hagyománya). A szentelt víznek mágikus ereje, gyógyító, gonoszűző, rontást megelőző szerepe volt, használata végigkísérte az élet fontos eseményeit is a születéstől a halálig.

A vízkereszt (vagy háromkirályok) napjával zárul a karácsonyi ünnepkör, és kezdődik a farsang.

A fentieket összeállította és boldog ünnepeket kíván,

Schneider Julcsi,
az alapítvány kurátora

A farsang története és hagyományai

A februári időszakot, a télzáró hónapot már megtölti a vígasság és jókedv. A farsangi időszak lényege a nevetés, és a színek. Jelentése, hogy vége a télnek, minden új életre fog kelni. De vajon honnan is ered a farsang története és milyen hagyományok kapcsolódnak hozzá? Itt megtalálod a választ.

A farsangi időszak

A farsangi időszak meghatározása úgy hangzik, hogy vízkereszttől hamvazószerdáig. A vízkereszt napja január 6-a, de a hamvazószerda minden évben más dátumra esik, csak az a biztos, hogy egy szerdai nap. Hamvazó szerda után indul a vallásos életben a nagyböjt időszaka, amikor is böjtölés és Jézus halálára való emlékezés miatt nem szerveznek mulatságokat. Így mindenképpen a farsangi időszakban éljük ki a hosszú tél fáradalmait. A farsang csúcspontja hagyományosan a karnevál, amit magyarul a farsang farkának nevezünk. Ez a farsangvasárnaptól húshagyókeddig terjedő 3 nap, ami nagy mulatságok közepette megrendezett tulajdonképpeni télbúcsúztató. Számos városban ekkor rendezik meg a híres karneválokat (riói karnevál, velencei karnevál), Magyarországon pedig a farsang legnevezetesebb eseményét, a mohácsi busójárást.

A farsang eredete

A farsang egy zajos nevetéssel teli mulatság, amelyet ősi hiedelmek, babonák hívtak életre. A középkori hiedelmek szerint a tél utolsó napjaiban, amikor a nappalok egyre rövidebbek, azt hitték, hogy a Nap elgyengül, és a gonosz szellemek ez által életre kelnek. Ezért vigadalommal, felvonulással beöltözéssel és boszorkánybábú égetéssel akarták ezeket a gonosz szellemeket elűzni. Ezért a régi jelmezek, mind ijesztők voltak, hogy elűzzék a halált és a hideget. Az első jelmezesek pedig halottas menetet imitálva masíroztak, ebből alakult ki a mai modern karnevál.

A farsangi házasság

A farsang hagyományosan a párválasztás időszaka is, hiszen közben van a Valentin nap is, február 14-én. Esküvői szezonnak számított, mert a nagyböjt ideje alatt tilos volt esküdni. A falvakban a legények szervezték a bálokat és a lányok bokrétát adtak a kiszemelt legénynek, akik a farsang végén a kapujukra tűzték azt. A báli szezon és a táncmulatságoknak a lényege az eljegyzés volt.

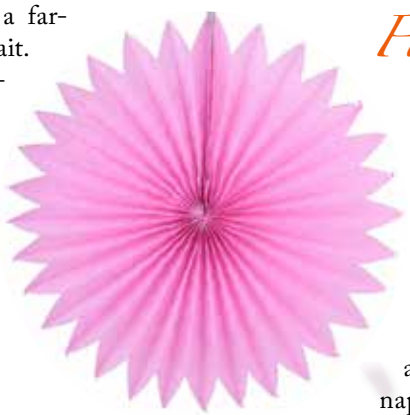

Farsangvasárnap

A farsangvasárnap a farsang farkának első napja, vagyis a hamvazószerdát megelőző utolsó vasárnap a böjti időszak kezdete előtt. Ezen a napon tűzték ki a legények az ajándékba kapott bokrétát a kapujukra és gyakran ezen a napon tartották az asszonyfarsangot is. A néphagyomány számos elnevezést használ rá: csonthagyó vasárnap, ötvened vasárnap, sonkahagyó vasárnap, vővasárnap…

Húshagyókedd

A húshagyókedd a farsang és egyben a farsang farkának utolsó napja. A farsangtemetés időpontja. Szó szerint eltemették a telet, mert koporsót készítettek, amit el is égettek húshagyási kedden. Ha nem is készítettek koporsót, akkor is égettek

szalmát. A húshagyókeddet másnéven madzaghagyókeddnek is nevezik, amit a madzagon lógó ételek (sonka, szalonna, kolbász) elfogyása miatt kapta.

A farsang lényege

A középkori Magyarországon a társadalom minden rétege megünnepelte a farsangot. Egyfelől a nemesi udvarokban bálokat rendeztek, másrészről a polgárság is mulatságokat szervezett, és a falusi néphagyományokban is fontos szerepet játszott. A párválasztás mellett a farsang lényege a szabályok felrúgása és kigúnyolása, amelyet jól példáz a következmény nélküli bolondozás az álarc névtelensége mögött, vagy a nemi szerepek felrúgása asszonyfarsangkor.

Asszonyfarsang

Általában farsang utolsó vasárnapján tartották. Az asszonyfarsang a szabályok felrúgásának és a nemi szerepek összeolvadásának kitűnő példája volt. Az asszonyfarsangon csakis asszonyok vehettek részt, akik az év egyetlen napján korlátlanul ihattak és nótázhattak, férfi módra mulattak

Farsangi játékok

Jelmezekkel, maszkokkal előadott „szerepjátékok", felvonulások. A „feje tetejére áll a világ" jelszava alatt alakultak ki a különböző farsangi játékok. Különböző játékokat, vetélkedőket rendeztek, de ilyenkor volt a legtöbb lakodalom is a falvakban. Aki pedig pártában maradt, azt ebben az időszakban különösen durva vénlánycsúfolókkal gúnyolták. Eljátszottak ál-lakodalmat, ál-temetést, de népszerűek voltak a kivégzést imitáló játékok is.

Farsangi ételek

Főleg laktató húsételeket fogyasztottak, és mindenből mértéktelenül ettek a mulatozás közepette, hiszen ezt követően már a böjti időszak következett, amikor le kell mondani a húsról és a sok ételről. Jellegzetes farsangi ételek még a kocsonya, káposzta és természetesen a farsangi fánk.

Farsangoljunk együtt Tengelicen!

Összeállította:
Gabi és Flóra

A Magyar Szervátültetettek Szövetségének Világjátékra induló válogatott sportolói a 250 éves Semmelweis Egyetem Rektori Hivatalának patinás termében, a Semmelweis Szalonban tették le ünnepélyes keretek között sportolói esküjüket.

Két évvel ezelőtt, a magyar szervátültetett sport fennállásának 30 éves jubileumát ünnepelte, melynek kapcsán egy díjat alapított a magyar Szervátültetettek Szövetsége. A díjat kétévente adományozza a szövetség olyan sportolóknak, akik több évtizede oszlopos tagjai a magyar szervátültetett válogatottnak, és hozzáállásukkal példaképek lehetnek a többi szervátültetett számára. A Szövetség elnöksége a „25 éve a Szervátültetettek Sportjában" díjat ebben az évben Szendi Jánosnak ítélte oda. Az elismerést Berente Judit, a szövetség elnöke és prof. dr. Szabó Attila rektorhelyettes adta át.

Vajtó-Tilhof Ingrid
MSzSz alelnöke

GRATULÁLUNK a mi „Cápabácsinknak", aki 16 éve oktatja és megszeretteti az úszást a MI IS NYARALUNK táborban résztvevő szervátültetett gyermekekkel és egészséges testvéreikkel. Mindannyian nagyon örülünk Szendi János sportolói elismerésének!

A világ legszebb menyasszonya

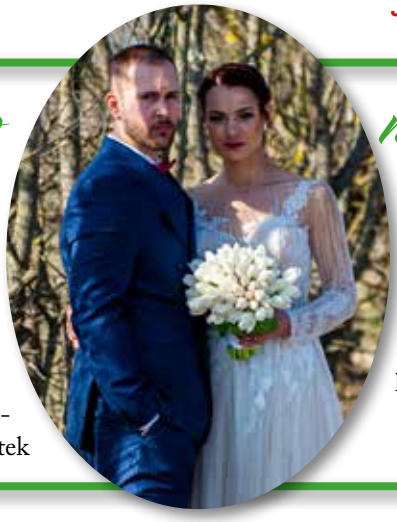

Gratulálunk Tilhof Ingridnek, akit ez év tavaszától Vajtó-Tilhof Ingridnek neveznek.

Sokan ismerjük, hiszen gyermekkora óta közöttünk él és szerénysége, kedvessége, tudása miatt sokan becsüljük, szeretjük. Ingrid a Magyar Szervátültetettek Szövetségének alelnökeként és a Transzplantációs Alapítványt alapító MTSE elnökeként fáradhatatlanul dolgozik évek óta a szervátültetettekért, még szerencse, hogy erre a csodálatos esküvőre jutott ideje…

Sok boldog, egészségben töltött évet kívánunk az ifjú párnak!

Újra gyerekmentes hétvége…

Örömmel tájékoztatjuk a kedves szülőket, hogy immáron 3. alkalommal megvalósulni látszik a csak szülőknek tartandó hétvégi programunk. A program célja, hogy a rengeteg feszültség, aggódás, elfojtott érzelmek, amit mindannyian átéltünk gyermekünk betegsége alatt, részben-egészben feloldódjon, és feltöltődve, kiegyensúlyozottan térjünk haza.

Szakembereink: Dr. Boldizsár Ildikó mesetérapeuta és Jantek Gyöngyvér pszichológus

Időpont: 2020. március 20. (vacsora) - március 22. (ebéd)
Helyszín: Hotel Visegrád, Rév u. 15.
Részvételi díj: 17 000Ft/fő
(Szállás és étkezés fele, a másik felét alapítványunk fizeti)
Részvételi szándékotokat jelezzétek 2019. december 31-ig írásban, és 5000 Ft/fő átutalásával a Transzplantációs Alapítvány bankszámlájára! (K&H 10200885 – 32611135)

Domonkos Ádám és Barna Márk

Korcsik Levente

Gyurkó Alexandra

Quittner Peti

Világcsúcs és éremeső

A SZERVÁTÜLTETETTEK VILÁGJÁTÉKÁN

A 60 ország részvételével megrendezett XXII. Szervátültetettek Világjátékán a magyar csapat összesítésben az előkelő 8. helyen végzett Newcastle-ben. Európai országként egyedül csak a házigazda, Egyesült Királyság tudott Magyarország elé kerülni az éremtábla első helyét megszerezve.

A Magyar Szervátültetettek Szövetsége büszke, hogy versenyzői a rendkívül erős mezőnyben, **11 sportágban, 18 arany-, 26 ezüst-, 33 bronzérmet szereztek**. Két világcsúcs is született atlétikában: diszkoszvetésben és súlylökésben. A világversenyen több mint 2300 szervátültetett sportoló vett részt. A hazai csapatot 54 sportoló — 32 vese-, 9 máj-, 3 kombinált vese- és máj-, 1 tüdő-, 3 szív- és 6 csontvelő átültetett— alkotta, akik 11 sportágban álltak rajthoz, korosztályos bontásban (tenisz, tollaslabda, triatlon, úszás, asztalitenisz, atlétika, kerékpár, bowling, darts, petanque, röplabda).

A Magyar Szervátültetett Válogatott tagjai között ebben az évben is sok Trappancs sportoló volt:

Déri Dávid - 14 éve májtranszplantált, a Trappancs Egyesület és az FTC Triatlon csapatának a versenyzője. Virtuális triatlonban indult, ami azt jelenti a Szervátültetettek

Világjátékán, hogy az első versenynapon 5 km-t futott (utcai futás), melyen negyedikként érkezett a célba, valamint ugyanennek a versenynek a csapatverseny részében a bronzérmes futócsapat tagja volt, a második versenynapon a 10 km-es kerékpár időfutamon kilencedikként ért célba, majd a harmadik versenynapon 400 méter gyorsúszásban negyedik lett, mely eredményekkel a korosztályos triatlon verseny világbajnoka lett: a dobogó legfelső fokára állhatott. Dávid ezenkívül még 50 méter pillangóúszásban az ötödik helyen ért célba, majd 100 méter mellúszásban a hatodik lett.
Edzője: Dr. Pécsi Annamária (Magyar Szervátültetettek Szövetsége)

Domonkos Ádám 16 éves úszó, a magyar csapat legfiatalabb férfi-sportolója: születésekor kiderült májbetegsége miatt még nem volt egy éves, amikor szükségessé vált a májtranszplantáció. 8 éves kora óta úszik versenyszerűen a Trappancs Egyesület sportolói között, a Szervátültetettek és Művesekezeltek Európa Bajnokságán már 2014-ben, 2016-ban és 2018-ban is dobogóra került, de Világbajnokságon most vett részt először: sikerrel!

100 méter gyorsúszásban és 50 méter gyorsúszásban bronzérmet szerzett, 200 méter gyorsúszásban sikerült a dobogó második fokáig úsznia, 50 méter és 100 méter mellúszásban megszerezte a korosztályos világbajnoki címet.
Edzője: Dr. Pécsi Annamária (Magyar Szervátültetettek Szövetsége)

Gyurkó Alexandra, aki 22 éve májtranszplantált, gyermekkora óta versenyszerűen úszik a Trappancs Egyesület színeiben. Ez a Világjáték a 11. nemzetközi versenye volt, melyen sikerrel szerepelt.

400 méter gyorsúszásban és 200 méter gyorsúszásban ezüstérmet szerzett, 100 méter gyorsúszásban bronzérmes lett, 100 méter hátúszásban a negyedik helyen-, 50 méter hátúszásban az ötödik helyen végzett a rendkívül erős mezőnyben. Ezenkívül tagja volt a 4x50 méteres női gyorsúszó váltónak is, akik a hatodik helyen értek célba, valamint a 4x50 méteres női vegyesváltónak is, akik az ötödik helyen végeztek.
Edzője: Dr. Pécsi Annamária (Magyar Szervátültetettek Szövetsége)

Hasznos Szabina veleszületett betegsége miatt 11 éve egyszerre kapott új májat és vesét. A sikeres kombinált transzplantáció után kezdett el bowlingozni, azóta ez a 9. nemzetközi verseny, amin részt vesz. Álma a címvédés volt, ami sikerült is: az egyéni bowlingversenyben megszerezte a korosztályos világbajnoki címet, majd veseátültetett párjával, Fitos Erikával a női párosok versenyében is aranyérmesek lettek. A vegyespáros bowling versenyen szívtranszplantált párjával, Juhász Zoltánnal állhatott a dobogóra: bronzérmesek lettek.
Edzője: Soltész István (Magyar Szervátültetettek Szövetsége)

Kóka Zoltán 29 éves derecskei asztaliteniszező, aki 12 éve vesetranszplantált. Kisgyermek korától kezdve sportolt, a sikeres vesetranszplantáció után csatlakozott a Trappancs Egyesület csapatához és ekkor kezdett asztaliteniszezni. 9. alkalommal vett részt nemzetközi versenyen, eddig négyszer a Szervátültetettek és Művesekezeltek Európa Bajnokságán és négyszer a Szervátültetettek Világjátékán állhatott dobogóra. Nem volt ez másként idén sem: Zoltán az egyéni asztalitenisz versenyt a dobogó harmadik helyén zárta, a férfi párosok asztalitenisz versenyéről – párjával, a csontvelő-transzplantált Tóth Attilával – ezüstéremmel térhettek haza.
Edzője: Milos Imre (Magyar Szervátültetettek Szövetsége)

Korcsik Levente 21 éves és 6 éve vesetranszplantált. A sikeres veseátültetés után csatlakozott a Trappancs Egyesület csapatához és kezdett el versenyszerűen úszni. Élete első nemzetközi versenyén 2017-ben a Szervátültetettek és Művesekezeltek Világbajnokságán – Malagában - is a dobogóra állhatott és azóta is évről évre halmozza az érmeket mind a hazai-, mind a nemzetközi versenyeken. Ebben az évben a rendkívül erős mezőnyben is kiválóan szerepelt: 100 méter mellúszásban ezüstérmet, 50 méter mellúszásban bronzérmet szerzett: a 200 méter gyorsúszás mezőnyében negyedikként ért célba, az 50 méter gyorsúszást a 8. helyen zárta. Tagja volt a 4x50 méteres úszó gyorsváltónak és 4x50 méteres úszó vegyesváltónak is: mindkét váltó az ötödik helyen végzett.
Edzője: Molnár Ernő (HSÚVC)

Mezei Gergő kétszeres vesetranszplantált atléta: első veséjét 2005-ben kapta, amellyel közel 9 évig élt közel teljes életet, rendkívül sikeres atléta lett belőle, minden hazai- és nemzetközi versenyen dobogóra állhatott. 2014-től három évig művesekezelésre járt, majd 2017-ben ismét esélyt kapott: nővére felajánlotta neki az egyik veséjét. A sikeres veseátültetés után ismét visszatért a versenyszerű sportoláshoz és a Trappancs Egyesülethez: ebben az évben újra a Magyar Szervátültetett Válogatott tagja lehetett és ismét sikeresen versenyzett:

- az 5 km-es utcai futáson bronzérmet szerzett,
- ugyanezen az 5 km-es futáson a csapatok versenyében a bronzérmes csapat futója volt,
- a 800 méteres síkfutásban a 4. helyen végzett,
- az 1500 méteres síkfutásban is a dobogó harmadik fokára állhatott.
- Tagja volt a 4 x 100 méteres férfi futóváltónak, amely

bronzérmes lett,

- valamint a 4 x 400 méteres férfi futóváltónak, amely az ötödik helyen érkezett célba.
- A 30 km-es országúti kerékpár futamban bronzérmet,
- a 10 km-es utcai időmérő futamban ezüstérmet szerzett.

Edzője: Orendi Mihály

Barna Márk veleszületett policisztás betegsége miatt 13 éve vesetranszplantált és 7 éve májtranszplantált. 3 éves kora óta úszik, de versenyszerűen csak a sikeres májtranszplantáció után kezdett el a Trappancs csapatában versenyezni, azóta hazai- és nemzetközi versenyeken is sikerrel szerepel. Ebben az évben 100 méter mellúszásban bronzérmet, 50 méter mellúszásban ezüstérmet és 50 m pillangóúszásban ezüstérmet szerzett, emellett tagja volt a 4x50 méteres úszó gyorsváltónak és 4x50 méteres úszó vegyesváltónak is: mindkét váltó az ötödik helyen végzett.

Edzője: Dr. Pécsi Annamária (Magyar Szervátültetettek Szövetsége)

Nagy Réka 15 éves, 4 éve veseátültetett. A sikeres veseátültetés után csatlakozott a Trappancs sportolói közé. A szervátültetett atlétikacsapat legfiatalabb tagja 3 éve, ennek ellenére 2 éve is bizonyított már a Spanyolországban megrendezett Szervátültetettek Világjátékán, valamint tavaly a Szervátültetettek és Művesekezeltek Európa Bajnokságán is dobogóra állhatott. Ebben az évben ötször állhatott dobogóra: 100 méter síkfutásban bronzérmet szerzett, távolugrásban és kislabdahajításban ezüstérmet-, valamint 200 méteres síkfutásban is – egy óriási hajrával – a dobogó középső fokára állhatott, súlylökésben pedig megszerezte a korosztályos világbajnoki címet!

Edzője: Szitás László (Mosonmagyaróvári Atlétika Club)

Quittner Péter 10 éve csontvelőtranszplantált versenyzőnk 16 éves koráig élte az egészségesek életét. Kiskora óta az első és legfontosabb dolgok között szerepelt a sport, 5 éves korától úszott, majd 7 éves korától versenyszerűen vízilabdázott, betegségének kiderüléséig a korosztályos magyar válogatott tagja is volt. Amikor a többiek elkezdtek nőni, izmosodni, fejlődni, Peti beteg lett: 2009-ben derült ki aplasztikus anémiája, ami miatt abban az évben kétszer is csontvelő-transzplantáción esett át. Egy évvel később csatlakozott a Trappancs csapatához, és bár az úszás kézenfekvő sport lett volna, nem akart a víz közelébe menni, úgy érezte, hogy a betegség elvett tőle mindent. Röplabdázni és asztaliteniszezni kezdett, melyben változó sikerrel versenyzett. Két évvel ezelőtt jutott el odáig, hogy szembenéz az uszodával: ismét vízilabdázni kezdett és ezzel párhuzamosan az úszóedzések állandó látogatója is lett. Gyerek- és kamaszkori álmai között szerepelt, hogy egyszer ő is a "nagyok" között szerepeljen egy világversenyen.

IDÉN EZ SIKERÜLT.

A Szervátültetettek Világjátékán 2019-ben 200 méter gyorsúszásban ezüstérmet szerzett, majd 400 méter gyorsúszásban aranyérmes lett, megszerezve így a korosztályos világbajnoki címet.

Edzője: Dr. Pécsi Annamária (Magyar Szervátültetettek Szövetsége)

Sípos Tímea 13 éves úszó, a magyar csapat legfiatalabb sportolója: születésekor kiderült májbetegsége miatt még nem volt egy éves, amikor szükségessé vált a májtranszplantáció. 6 éves kora óta úszik versenyszerűen a Trappancs Egyesület sportolói között: ebben az évben három világbajnoki címet is elhozott a Szervátültetettek Világjátékáról: 50 méter pillangóúszásban, 50 méter hátúszásban és 50 méter gyorsúszásban is aranyérmet szerzett, majd 50 méter mellúszásban a dobogó harmadik fokára sikerült beúsznia. Tagja volt a női 4x50 méteres úszó gyorsváltónak, mely a hatodik helyen végzett és a női 4x50 méteres úszó vegyesváltónak, mely az ötödik helyen ért a célba.

Edzője: Módosné Iván Lili (PSN Zrt)

Tóth Roland – 23 éves dabasi fiatalember – 6 éve tüdőtranszplantált. A sikeres tüdőátültetés után lépett be a Trappancs Egyesületbe és kezdett el a szervátültetettek versenyrendszerében sportolni: röplabdázik és teniszezik. Két évvel ezelőtt már sikerrel szerepelt a Malagában megrendezett Szervátültetettek Világbajnokságán. Idén a Magyar Szervátültetett Röplabda válogatott tagja volt: a rendkívül erős mezőnyben az ötödik helyen végzett a magyar csapat, majd Roland az egyéni teniszversenyt is az ötödik helyen zárta.

Edzői: Székely Gabriella - röplabda és Horváth Gábor - tenisz (Magyar Szervátültetettek Szövetsége)

Köszönjük támogatóinknak, edzőinknek és nem utolsósorban a Magyar Szervátültetettek Szövetségének, hogy ott lehettünk!

TE IS LEHETSZ VILÁGBAJNOK!
Várunk a Trappancs csapatában!
http://trappancs.hu
trappancs@trappancs.hu

Feszt Tímea

Jó hírek!

Hasznos Szabina

Sipos Timi

Mezei Gergő

Nagy Réka

EPIS KONFERENCIA

Digitális kihívások, megoldások az egészségügyben

Az idén már harmadik alkalommal kaptunk meghívást a Novartis szervezésében megvalósuló European Patient Innovation Summit (EPIS) rendezvényre. „Betegek a digitális világban: Kihívások és megoldások" volt az idei alkalom mottója.

November 7-én az útlezárások ellenére is közel húsz betegszervezet küldte el képviselőit, így psoriasisban, Bechterew-kórban, sclerosis multiplexben, valamilyen ritka betegségben, különféle daganatos megbetegedésekben és krónikus szívbetegségben szenvedő betegtársainkkal gondolkodhattunk együtt itt Budapesten. De Európa további 20 városában találkoztak még társaink, hogy együtt követhessük az előadásokat – „Betegek a digitális világban: Ma és holnap", „A digitalizáció fontossága és lehetőségei a betegek szempontjából: elektronikus betegnyilvántartó rendszer", „A digitalizáció fontossága és lehetőségei a betegek számára: Mesterséges intelligencia" -, és kerekasztal beszélgetéseket.

Külön erre a célra fejlesztett telefonos alkalmazással a saját javaslatainkat is elküldhettük, majd szavazhattunk is arról, hogy mely digitális technológiát tartjuk a legfontosabbnak: az egészség-monitorozás lehetőségeit, a szakemberekkel történő on-line konzultációt, a kezelések digitális adminisztrációját, az azonos betegségben szenvedők on-line közösségi fórumait, a gyógyszerszedést támogató alkalmazásokat, a digitális személyi asszisztenst, az elektronikus egészségügyi nyilvántartást, a digitális oktatási anyagokat vagy az önállóbb életet segítő eszközöket. Az egyes helyszíneken külön-külön vitathattuk meg, miket tartunk a leghasznosabb digitális lehetőségeknek, milyen veszélyeket kell elhárítanunk és mik a legnagyobb hiányosságok, amiket még át kell hidalnunk.

Az on-line szavazással az elektronikus betegnyilvántartó rendszerek jelentőségét emelték ki minden helyszínen, hangsúlyozva, hogy az adatok pontosságának és védelmének garantálására közös, európai megoldásokat kell találni a betegek, ill. az őket képviselő szervezetek minél szélesebb körű bevonásával.

Az **www.epis2019.com** oldalon Welcome2019 jelszóval bárki hozzáfér az idei találkozó tartalmaihoz.

A rendezvény üzenete, hogy gondolkodjunk együtt: a digitális egészségügy megfelelő fejlődése és működése a betegek visszajelzései és véleménye nélkül elképzelhetetlen!

Köszönjük a NOVARTIS Hungária Kft.-nek a szervezést és a meghívást!

Szalamanov Zsuzsa
kuratóriumi elnök

Új életek!

Hargitai Janka Zorka

2017. 05. 09-én született, mint testvére, ő is PFIC II a *(Progresszív familiaris intrahepatikus cholestasis)* genetikai betegséggel. Májtranszplantációja 2019. 09. 25-én volt Hamburgban. A műtét előtt nagyon vakarózott, a műtét ennek véget vetett, azóta ő is, mint testvére, egy kis energia bomba. Sokat játszanak, szaladgálnak együtt.

Hargitai János

2016. 04. 08-án született PFIC II genetikai betegséggel. Májtranszplantációja 2017. 03. 24-én történt Hamburgban. Műtét óta egy eleven, játékos, örökmozgó kisfiú, testvérével együtt.

Ricsit először 2019. 06. 07-én pillantottuk meg személyesen. Nevelőszülőkkel élt egyhetes kora óta. Ricsi vese-transzplantált kisfiú, aki lassan 1 éve él új vesével. Héthónapos korától voltak bajok az egészségével, a veséjével, de Istennek hála, meg persze a kezelőorvosának, tavaly október végén megkapta a lehetőséget egy egészséges életre, így az új vesének is köszönhetően örökbeadható lett.

2017 nyara óta vált örökbeadhatóvá, de vesebetegségének következtében nem volt senki sem elfogadó vele kapcsolatban. Ami persze talán kicsit érthető, hiszen kétnaponta dialízisre járni nem könnyű...

Először megijedtünk mi is, mert fogalmunk sem volt, mivel jár egy transzplantáció és milyen utóhatásai lehetnek, de alaposan utánajárva a dolgoknak úgy döntöttünk, igent mondunk.

Igazából eszünk ágában sem volt nemet mondani, hiszen a kémia a férjemnél az első fotó megtekintésével kialakult, nekem meg az első találkozásnál. Meggyőződésünk, hogy Istennek köszönhetjük őt. Sokan mondják, hogy még hasonlítunk is. Valaki azt mondja a férjemre, valaki azt, hogy rám.

Az biztos, országos listáról lettünk kiválasztva, és szerették volna, ha Budapesten marad, mivel 6 hetente kontrollra kell járni Ricsivel a Semmelweis Egyetem Transzplantációs Klinikára, ill. az I. számú Gyermekklinikára Budapesten.

Persze rengeteg dologra oda kell figyelni és hát élete végéig gyógyszert kell szednie, de mi úgy gondolkozunk, hogy ami nehéz, attól az még csodaszép lehet.

Ivett és Zoli, az örökbefogadó szülők

Bernadett ez év áprilisáig édesapjával élt vidéki házukban. Kivizsgálás céljából került fel Budapestre, a Gyermekszív Központba, mivel sokszor volt fáradékony, nehezebben vette a levegőt. Sok-sok kivizsgálás és az intenzív osztályon eltöltött napok után, állapota nem javult és átmeneti műszív kezelésre szorult. Aztán náluk is megcsörrent a telefon és most már „újszívesként" látjuk viszont az ambuláns megjelenések alkalmával. (Veres Erzsébet)

A Szervdonációs és Transzplantációs Világnap díjátadó ünnepsége ezzel a mesével kezdődött. Börcsök Enikő kétszeresen veseátültetett színművész, az alapítvány kurátora választotta és mondta el. Remek választás és csodálatos előadás volt! Ez a mese egyaránt szól gyerekeknek és felnőttnek.

MESE – MINDENKINEK!

V. Katajev: Hétszínvirág

Volt egyszer egy kislány, úgy hívták, hogy Annuska. Édesanyja elküldte perecet venni. Vásárolt is hét perecet: két köménymagosat apának, két mákosat anyának, két cukrosat saját magának és egy kis rózsaszínűt Öcsinek, Pavliknak. Fogta a füzérbe fűzött pereceket, s hazafelé indult. Megy, mendegél, elbámészkodik, megszámolja a varjakat, elolvassa a cégtáblákat. Azalatt odasomfordál egy ismeretlen kutya, s fölfalja a pereceket, egyiket a másik után: apa köménymagosait, anya mákosait, Annuska cukrosait. Érzi ám Annuska, hogy könnyebbedik a perecfüzér. Odanéz, hát üres a fonál, a kutya épp az utolsókat ropogtatja – Öcsi rózsaszínű perecét. Még a száját is megnyalta utána. – Jaj, te rossz kutya - kiabált Annuska, s a kutya után eredt.

Szaladt, szaladt, de csak nem érte utol, s végül el is tévedt. Nézi, nézi, micsoda idegen helyre vetődött. A nagy házak eltűntek, s csupa kis viskó van körülötte. Megijedt Annuska, s keservesen sírva fakadt. Hát csak ott terem egy anyóka. – Kislány, kislány, miért sírsz? Annuska elmesélte, hogy járt.

Megsajnálta az anyóka Annuskát, bevezette a kertjébe, s így szólt hozzá: – Ne sírj, ne ríj, majd én segítek a bajodon. Perecem, igaz, nincsen, és pénzem sincs. De nő az én kertemben egy virág, a neve: Hétszínvirág, az mindent megtehet. Látom, te jó kislány vagy, ha szeretsz is elbámészkodni az utcán. Odaadom neked a Hétszínvirágot, az majd segít rajtad. S ezzel letépett a tövéről egy nagyon szép virágot, s odaadta Annuskának. Olyanféle volt az, mint a margaréta, csak épp hogy minden szirma más-más színű: sárga, vörös, kék, zöld, narancssárga, ibolyaszín meg égszínkék. – Ez a virág nem közönséges virág ám. teljesítheti minden kívánságodat. Csak tépd le valamelyik szirmát, dobd el, s mondd el ezt a verset:

Szívem szirma szeretlek,
szállj nyugatról keletnek,
északról meg délfele,
szállj el, szállj el százfele!
Földet, ha érsz kis szirom,
legyen úgy, mint akarom,
tedd meg nekem, szépen kérlek!

- Aztán megmondod, hogy mit kívánsz, s nyomban teljesül. Annuska szépen megköszönte az anyókának a

virágot, s kiment a kapun. Az utcán jutott az eszébe, hogy nem tudja az utat hazafelé. Már vissza is fordult volna a kiskertbe, meg akarta kérni az anyókát, hogy vezesse a legközelebbi rendőrhöz, hát uramfia! - se kiskert, se öregasszony, mintha a föld nyelte volna el őket. Mit csináljon? Szokás szerint már éppen elsírná magát, össze is húzódik az orra, mint egy kis harmonika, mikor eszébe jut a titokzatos virág. Gyorsan letépett egy szirmot, a sárgát, eldobta, s így szólt: – Lássuk csak, mit tud ez a Hétszínvirág. *Szívem szirma szeretlek, szállj nyugatról keletnek, északról meg délfele, szállj el, szállj el százfele! Földet, ha érsz kis szirom, legyen úgy, mint akarom, tedd meg nekem, szépen kérlek* – hogy otthon legyek azon nyomban a perecekkel együtt.

Ahogy kimondta, már otthon is volt, kezében a perecekkel. Odaadta a pereceket a mamájának, s így gondolkozott magában: „Bizony, ez csakugyan nagyszerű virág; ezt a legislegszebb virágvázába kellene tenni." Annuska még nagyon kicsi lány volt, ezért fogott egy széket, ráállt és felnyúlt a mamája legislegkedvesebb virágvázájáért, amely a legislegmagasabb polcon állt. Hát nem éppen akkor repült el egy sereg varjú az ablak előtt? Annuska pontosan meg akarta állapítani, hány a varjú: hét vagy nyolc? Kinyitotta a száját és elkezdte őket számolni, ujjait egyenként begörbítve. A váza pedig leesett, ezer darabra tört. – Már megint eltörtél valamit, te haszontalan? - kiáltott be anya a konyhából - Csak nem az én legislegkedvesebb vázámat? – Nem, anyukám, dehogy, semmi sem tört el- Rosszul hallottad! - kiáltott vissza Annuska, gyorsan letépte a vörös szirmot, eldobta, és így suttogott: *Szívem szirma szeretlek, szállj nyugatról keletnek, északról meg délfele, szállj el, szállj el százfele! Földet, ha érsz kis szirom, legyen úgy, mint akarom, tedd meg nekem, szépen kérlek* – hogy anyu legislegkedvesebb vázája megint ép legyen.

Alighogy ezt kimondta, a cserepek maguktól összeszaladtak s összenőttek. Anyu beszaladt a szobába, s látta, hogy legislegkedvesebb vázája a helyén áll, mintha mi sem történt volna. Annuskát mindenesetre megfenyegette az ujjával és kiküldte az udvarra sétálni. Kint a fiúk éppen „Északi sark"-ot játszottak, ócska deszkákon ültek s egy nagy karó volt mellettük a földbe dugva. - Fiúk, fiúk, vegyetek be engem is játszani! - Még mit nem! Nem látod, hogy ez az Északi-sark: Csak nem viszünk lányokat az Északi-sarkra! - Ez az Északi-sark? Ez négy öreg deszka. - Ez nem deszka, hanem jéghegy! Eredj, ne zavarj! Épp most van a legnagyobb jégnyomás. - Szóval nem vesztek be? - Nem! Eredj! - Hát nem is kell! Én nélkületek is eljutok az Északi-sarkra most mindjárt. És nem is olyan rongyosra, mint a tiétek, hanem olyanra, mint az igazi. Pukkadjatok meg! Annuska a kapuhoz ment, elővette a titokzatos Hétszínvirágot, letépte a kék szirmot, elhajította, és így szólt: *Szívem szirma szeretlek, szállj nyugatról keletnek, északról meg délfele, szállj el, szállj el százfele! Földet, ha érsz kis szirom, legyen úgy, mint akarom, tedd meg nekem, szépen kérlek* – hogy az Északi-sarkon legyek, de most rögtön. Még ki sem mondhatta, amikor szörnyű szélvihar kerekedett, a nap elsötétült, körös-körül koromfekete éjszaka lett, a föld meg úgy forgott a lába alatt, mint a pörgettyű. Annuska úgy, ahogy volt, vékony nyári ruhácskájában, csupasz lábával, egyes-egyedül ott találta magát az Északi-sarkon, ahol száz fok hideg van. - Jaj, mamácskám, megfagyok! - kiabált Annuska, és sírva fakadt, de a könnyei nyomban jéggé fagytak, s úgy lógtak az orráról, mint a jégcsapok az esővízcsatornáról. A jéghegy mögül előcammogott hét fehér medve, s egyenest a kislánynak tartott: egyik szörnyűbb a másiknál. Az első - ni, jeges, a

másik - ideges, a harmadik - talpas, a negyedik - tenyeres, az ötödik - lába kicsit csámpás, a hatodik - szeme tüzes lámpás, a hetedik - a legislegmérgesebb. Annuska félholtra vált rémületében, jéghidegre fagyott ujjaival épp csak hogy le tudta tépni a zöld szirmot, eldobta, s kiabált, ahogy csak a torkán kifért: *Szívem szirma szeretlek, szállj nyugatról keletnek, északról meg délfele, szállj el, szállj el százfele! Földet, ha érsz kis szirom, legyen úgy, mint akarom, tedd meg nekem, szépen kérlek* – hogy otthon legyek az udvarunkon, de rögtön. Abban a szempillantásban megint az udvaron termett. Néznek rá a fiúk, és nevetnek rajta.

- Na, hol az a te híres Északi-sarkod? - Ott voltam. - Hiszi a piszi, bizonyítsd be! - Nézzétek, még lóg a jégcsap rólam! - Ez neked jégcsap? Macska farka ez, nem jégcsap! Annuska megsértődött, s megfogadta, hogy többet nem bajlódik a fiúkkal, inkább átmegy a másik udvarra, ahol a kislányok játszanak. Odamegy, s látja, hogy azoknak mindenféle játékuk van. Egyiknek kis kocsija, másiknak labdája, a többinél ugrókötél meg kis tricikli, sőt egy kislány karján egy nagy beszélőbaba csücsült, a fején babaszalmakalap s a lábán babahócipő. Elbúsulta magát Annuska. Az irigységtől még a szeme is sárga lett, mint a macskáé. „Na - gondolta magában -, majd én megmutatom nektek, kinek van több játéka." Elővette a Hétszínvirágot, letépte a narancsszínű sziromlevelet, eldobta, és nagy hangon mondta: *Szívem szirma, szeretlek, szállj nyugatról keletnek, északról meg délfele, szállj el, szállj el százfele! Földet, ha érsz kis szirom, legyen úgy, mint akarom, tedd meg nekem, szépen kérlek* – hogy a világ minden játéka az enyém legyen. Azon nyomban özönlött feléje a sok játék a világ minden tájáról. Elsőnek persze a babák, csak úgy csattogott a szemük a nagy pislákolásban s szüntelenül kiabáltak, hogy „papa, mama!" - „papa, mama!". Annuska először megörült, de aztán olyan sok lett a baba, hogy megtelt velük az egész udvar, a kis utca, s a térnek is jó fele. Egy lépést sem lehetett tenni, hogy baba ne kerüljön láb alá. Egyebet sem lehetett hallani körös-körül, csak a babák sírását. Elképzelhetetlen, mekkora lármát tud csapni ötmillió baba. S ezek csak a moszkvai babák! Annuska egy kicsit megijedt, de ez még csak a kezdet volt. A babák után gurultak a labdák, golyók, kerékpárok, triciklik, traktorok, autók, könnyű harckocsik és ágyúk. Az ugrókötelek úgy kúsztak a földön, mint a kígyók, a lábak közé tekeredtek, s ettől az ideges babák még jobban rikácsolta. A levegőben milliószám röpködtek a játékrepülőgépek, léghajók és vitorlázók. Az égből szüntelenül hullott a töméntelen sok tulipán formájú ejtőernyő, és fönnakadt a fákon meg a sürgönypóznákon. A közlekedés elakadt. A rendőrök felmásztak a lámpaoszlopokra, s nem tudják, mitévők legyenek. - Elég, elég: - kiabált rémülten Annuska, fejéhez kapva - elég lesz! Nagyon kérem! Nekem nem kell ilyen sok játék, csak tréfáltam. Félek... De hiába, a játék csak úgy özönlött mindenfelől. Kifogyott a szovjet játék, következtek az amerikaiak. Már az egész város a háztetőkig megtelt játékszerekkel. Annuska felszaladt a lépcsőn - a játékok utána. Ki a balkonra - a játékok a nyomában. Föl a padlásra - a játékok is. Akkor kiszaladt a háztetőre, letépte az ibolyaszínű sziromlevelet, eldobta, s gyorsan elmondta: *Szívem szirma, szeretlek, szállj nyugatról keletnek, északról meg délfele, szállj el, szállj el százfele! Földet, ha érsz kis szirom, legyen úgy, mint akarom, tedd meg nekem, szépen kérlek* – hogy a játékok menjenek vissza a boltokba, de most mindjárt. S a játékok azonmód eltűntek. Ahogy Annuska ránéz az ő Hétszínvirágjára, hát látja ám, hogy már csak egyetlenegy szirom

van rajta. „Ejnye, ejnye, hat szirmot már elfecséreltem, s mi hasznom belőle? Na, nem baj. Ezután jobban meggondolom.” Megy az utcán s töri a fejét. „De mit is kívánhatnék? Rendelek két kiló töltött csokoládét, egy fél kiló savanyúcukrot, tíz deka törökmézet, tíz deka cukrosmogyorót, s hogy el ne felejtsem, egy rózsaszínű perecet Öcsinek, no és? Ha meg is kapok mindent, megeszem az egészet, és akkor nem marad semmim. Nem, akkor már inkább triciklit kérek. Különben minek? A végén úgyis elveszik a fiúk. Sőt meg is vernek. Nem. Jobb lesz, ha jegyet kívánok a moziba vagy a cirkuszba. Az legalább mulatságos. Vagy talán új szandált kérjek? Ennél különb dolgot is kívánhatok. Csak el ne hamarkodjam, ez a fő.” Ilyenformán tűnődött Annuska, amikor egyszer csak meglátott egy szép kisfiút, aki egy kapu előtti padon ült. Nagy, kék szeme volt, vidám, de szelíd. Nagyon tetszett neki a fiú, messziről látszott rajta, hogy nem verekedős, és Annuska nagyon szeretett volna vele megismerkedni. Oda is ment hozzá bátran, olyan közel, hogy mind a két szembogarában meglátta saját arcát s a vállán lógó két kis copfját. - Fiú, mondd, te fiú, hogy hívnak? - Vityának, hát téged? - Annuskának. Gyere, játsszunk fogócskát! - Nem lehet. Sánta vagyok. Most látta meg csak Annuska, hogy a fiú lábán furcsa, magas talpalású cipő van. - Milyen kár! - mondta Annuska - nagyon tetszel nekem, s nagyon szívesen szaladgáltam volna veled. - Te is nagyon tetszel nekem, s én is nagyon szeretnék veled játszani, de sajnos, lehetetlen. Hiába minden. S ez már így marad egész életemre. - Ej, micsoda csacsiságokat beszélsz, te fiú! - kiáltott fel Annuska, s elővette az ő Hétszínvirágját. - Ide nézz! S ezzel a kislány óvatosan letépte az utolsó sziromlevelet, az égszínkéket, egy pillanatra a fiú szeméhez tartotta, aztán szétnyitotta ujjait, s boldogságtól reszkető, vékony hangocskáján énekelte: *Szívem szirma szeretlek, szállj nyugatról keletnek, északról meg délfele, szállj el, szállj el százfele! Földet, ha érsz kis szirom, legyen úgy, mint akarom, tedd meg nekem, szépen kérlek* – hogy Vitya *lába meggyógyuljon*. A fiú ebben a pillanatban leugrott a padról, elkezdett Annuskával fogócskázni, s olyan pompásan futott, hogy a kislány sehogy sem tudta utolérni, akárhogy igyekezett is.

Ambarus Fanni
(szívtranszplantált, 16 éves)

Évszakok

Az ablak előtt állok.
Ősz van.
A zöld levelek sárgulnak,
Hamis mosolyt árulnak.
Szívem darabjaira esik újra,
A befagyott jég elolvad.
Arcomon csorog a könny,
Égeti a bőrömet.
Letörlöm.
De a benne lévő fájdalom,
örökre rám égett.

Az ablak előtt állok.
Tél van.
Hullik a hó és fázom.
Minden hideg, és dermedt.
Mint a kezeink, ha egymáshoz érnek.
Lelkek haldokolva járják az utat,
Könnyek mosolyogva festik a múltat.
Az ész gondolkodni képtelen,
Most már annyi mindent értene.
Lángoló parázsba bújik a félelem,
Szivárványt ígér ékeset.
Mintha nem érteném az életet,
Adok esélyt a féregnek.

Az ablak előtt állok.
Tavasz van.
Már nem esik az eső.
Nem hullanak könnyek.
Üvöltve néz a gyermek reggel a tükörbe.
Félelmeit látja saját magában,
A sötétség madarai szálltak az ágra.
Ablak előtt ácsorogva,
A múltat átgondolva.
Vékony Kötélen táncolva,
Mi Láthatatlan.
Elméjében az ember
Leesik és vége.
Az ablaküveg törött, benne a szivárvány.
Nem színes, fekete már.
Nem esik az eső,
Nem csorog könny.
Nem fél, és nem kér.
Csak csendben remél.

Az ablak előtt állok.
Tavasz van.
Örökké várok, örökké a tűz körül állok.

Luca receptje

A sütőtök szezonban igyekszünk minél többet vásárolni és enni belőle, ugyanakkor bármit is készítsünk belőle vagy bármennyit is együnk, egy kevés mindig megmarad. A maradék felhasználására mutatok most egy szuper receptet, ami az őszi-téli időszak sztárja lesz és még sütni sem kell

Fűszeres sütőtökös sajttorta

HOZZÁVALÓK 4-6 SZEMÉLYR

Az alaphoz:

- *25 dkg Detki Mese narancsos gyömbéres keksz (bármilyet lehet használni)*
- *12 dkg vaj*

A töltelékhez:

- *40 dkg natúr krémsajt (Philadelphia állagúval a legjobb, mert a mascarpone folyik)*
- *20 dkg sült sütőtök*
- *6 dkg barna cukor*
- *fél teáskanál őrölt fahéj*
- *1 kis gyömbér lereszelve*
- *1 csipet szerecsendió*
- *1 csomag vaníliás cukor*
- *1 dl tejszín, habbá verve*
- *1 evőkanál habfixáló*

Elkészítés:

A kekszet és a vajat dolgozzuk alaposan össze és szórjuk egy kerek tortaformába. Oszlassuk el és az alját egy lapos aljú pohár segítségével tömörítsük le. Amíg elkészítjük a tölteléket, tegyük a hűtőbe.

A töltelékhez a tejszín kivételével tegyünk minden hozzávalót egy kis tálba és dolgozzuk össze. A tejszínt habfixálóval verjük kemény habbá és forgassuk bele a tökös krémbe. Simítsuk a kekszalapra és tegyük hűtőbe kidermedni legalább 4-5 órára. Tálaláskor fahéjjal díszíthetjük.

Kőműves Luca
májtranszplantált, cukrász,
az alapítvány önkéntese

A MAGAZIN KIADÁSÁT A SE TÁMOGATTA!

IMPRESSZUM • CSUDAMADÁR

Szervátültetésben érintett gyermekeknek, családtagjaiknak és minden érdeklődőnek

ISSN 2416-2035

Felelős szerkesztő és kiadó: Szalamanov Georginé,

a Transzplantációs Alapítvány a Megújított Életekért közhasznú civilszervezet kuratóriumának elnöke

Fotók: Horváth Krisztina, Nagyné Bódis Andrea, Magyar Anikó, Csubák Gábor, Kothenc Péter, Dienes László, Nagy Attila, Papp Zoltán, Tarján Iván, Grózli Csaba, Szekeres Máté, Feszt Tímea, Gáspár Gergely-Night Projection

Nyomda: Pharma Press Kft.

Grafikus-tördelő: Serfőző Magdolna

A szerkesztőség fenntartja magának a jogot, hogy a beérkezett szövegeket rövidítse, illetve a stilisztikai és helyesírási hibákat kijavítsa.

A megjelenéssel egy időben az újság honlapunkon online is olvasható.

Cím: 1138 Budapest, Váci út 184. · **Telefon:** 236-0833 **Fax:** 239-0128

E-mail: transalap@acenet.hu · **Honlap:** www.transalap.hu

Adószám: 19667063-1-41 · **Számlaszám:** 10200885-32611135

Farsang TENGELICEN

Hagyományos farsangi találkozónkat ezúttal is a már jól ismert és kedvelt helyen, a tengelici Hotel Orchideában tartjuk!

IDŐPONT: 2020. FEBRUÁR 7-9.

Minden szervre váró és szervátültetett gyerek, valamint egy 18 év alatti testvér részvételét Alapítványunk térítésmentesen biztosítja.

FELNŐTTEK RÉSZVÉTELI DÍJA:
20.000 Ft/fő
A részvételi díj tartalmazza a 2 éjszaka szállást, a pénteki és szombati svédasztalos vacsorát, a szombati és vasárnapi svédasztalos reggelit, a szombati és vasárnapi ebédet, valamint a termálfürdő, a finn szauna és infrakabin használatát.

PROGRAM:

Péntek:
14.00 órától lehet elfoglalni a szobákat
18.00 órakor kulturális műsor
19.00 órakor vacsora, majd a rövid hivatalos megnyitó után játék felnőtteknek-gyerekeknek

Szombat:
Délelőtt: orvos-szülő fórum, gyerekeknek csapatverseny
Délután: szülőknek fakultatív borkóstoló Szekszárdon, otthonmaradóknak wellness
19.00 órakor vacsora, utána jelmezes felvonulás, farsangi buli

Vasárnap:
Lazítás és beszélgetés a wellnessben – ki meddig bírja (a szobákat 14 óráig kell elhagyni)
12:00 órától lehet ebédelni

A farsangi felvonuláson reméljük, hogy ismét sok ötletes jelmezzel találkozhatunk!

Jelentkezési határidő: 2020. január 21.
A korlátozott férőhely miatt a jelentkezési sorrendet vesszük figyelembe!
Részvételi díj befizetése: január 31-ig
az Alapítvány számlaszáma:
10200885-32611135-00000000
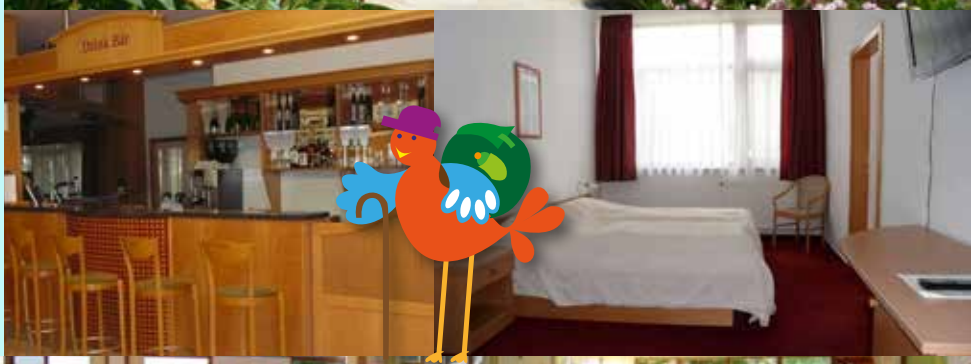
Jelentkezést csak írásban fogadunk el a transalap@acenet.hu, vagy a Transzplantációs Alapítvány, 1138 Bp. Váci út 184. címre